

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- Βα. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
 Χο. τίς δ' ἂν φιλοῦσ' ὄνοιτο τοὺς κεκτημένους;
 Βα. σθένος μὲν οὕτως μείζον αὖξεται βροτοῖς.
 Χο. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγὴ.
 Βα. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω; 340
 Χο. αἰτοῦσι μὴ ἴκδους παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
 Βα. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
 Χο. ἀλλ' ἢ Δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
 Βα. εἶπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
 Χο. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐστεμμένην. 345
 Βα. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἔδρας κατασκίους.
 Χο. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἰκεσίου κότος.
- Χο. Παλαίχθονος τέκος, κλυθί μου [στρ. α.
 πρόφρονι καρδία, Πελασγῶν ἄναξ.
 ἴδε με τὰν ἰκέτιν φυγάδα περιδρομον, 350
 λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἄμ πέτραις
 ἠλιβάτοις, ἴν' ἀλκᾶ πίσυνος μέμνυ-
 κε φράζουσα βοτῆρι μόχθους.
- Βα. ὄρῳ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
 νεύονθ' ὄμιλον τόνδ' ἀγωνίων θεῶν. 355
 εἶη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων κάπρομηθήτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.